

fuld Klarhed paa det Punkt, thi det ærede Medlem Hr. P. Munch talte med forbløffende Sikkerhed, da han vilde fastslaa, hvad vore Forpligtelser er. Man faar Indtryk af, at det er uangribelig politisk Historie, det ærede Medlem docerer, og saa har vi fra en tidligere Lejlighed Vidnesbyrd om, at hvad det ærede Medlem har udgivet for politisk Historie, har vist sig kun at være Historier. Jeg erindrer netop, at da vi sidste Gang skulde ordne vort Forsvarsvæsen, docerede det ærede Medlem og med ham samtlige radikale Kandidater paa samtlige Landets Valgtribuner med grammofonisk Nøjagtighed den Lære, de havde faaet af det ærede Medlem Hr. P. Munch, at vi kun havde Pligt til at imødegaa uforsætlige Neutralitetskrænkelser, altsaa tilfældige Indfald, men efter Valget i 1919 erkendte det ærede Medlem Hr. P. Munch, at hele hans Visdom beroede paa en Misforstaaelse. Jeg tror, der er Grund til nu, da vi skal ordne vort Forsvarsvæsen, at erindre, at den Opfattelse, det ærede Medlem Hr. P. Munch docerede angaaende vore folkeretlige Forpligtelser, har han bagefter erkendt var fuldkommen forkert. Derfor tror jeg, det var rart at faa at vide, om det ærede Medlem Hr. P. Munch fremdeles skelner mellem forsætlig og uforsætlig Krænkelser af vor Neutralitet.

Til Slutning skal jeg i Anledning af, at det ærede Medlem Hr. P. Munch vil paastaa, at vi ogsaa efter de Radikales Forslag havde de nødvendige Miner, gøre den Bemærkning, at de ærede radikale Medlemmer i Udvalget i sin Tid, de Herrer Zahle og Slengerik, udtrykkelig gik mod Venstres Forslag om at anskaffe Søkrigsmateriel og gik imod at anvende 300 000 Kr. til de Miner, som Hr. P. Munch siden benyttede.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: I Anledning af det ærede Medlem Hr. P. Munchs Bemærkning om Luxembourg vil jeg sige, at det forholder sig fuldstændig, som det ærede Medlem har sagt, at jeg i Militærkommissionen ligesom de andre Genfer-delegerede har hævdet, at vi juridisk set er berettigede til at indskrænke Rustningerne og helt afvæbne, men jeg tror, at det vilde være politisk uklogt af Danmark at gøre det under de nuværende Forhold, og at det vilde være overordentlig lidt betryggende for vor nationale Sikkerhed. Jeg tror, det vilde have til Følge, at enten blev vi politiske Slaver af en os fjendtlig sindet Magt, eller ogsaa kom vi under politisk Formynderskab af en venlig sindet

Magt. Det er Følgen af vor strategisk-politiske Beliggenhed, som der fra Stormagternes Side ses langt mere opmærksomt paa nu end før. Det bedste Bevis for, at Indskrænkning af Hæren til et saadant lille Militærvæsen, som Luxembourg har, ikke giver Garanti mod at blive Forbunds-fælle med en af Tysklands tidligere Modstandere, er netop Luxembourg; det er det mest slaaende Eksempel derpaa, thi Forholdet er det, at da Krigen var forbi, udbrød der indre Uroligheder i Luxembourg, og i den Anledning rekvirerede Regeringen fransk Militærhjælp. Der blev sendt en fransk Jægerbataillon til Luxembourg for at holde Urolighederne nede, og denne Jægerbataillon har siden de Tider garnisoneret i Luxembourg, og baade Regeringen og Befolkningen er overordentlig glade ved den. Det vil med andre Ord sige, at Luxembourg er saa godt som inddraget under Tysklands tidligere Modstanderes Militæromraade. Og hvis det er en Fare for et Land at være under Tysklands tidligere Modstanderes politiske Indflydelse, saa er Luxembourg i den største permanente Fare. En helt anden Side af Sagen er, om disse Forhold i Luxembourg er et Eksempel til Efterfølgelse for en uafhængig Stat som Danmark. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem fra nogen Side, undtagen fra Oppositionens, vil faa Tilslutning til en saadan Opfattelse, og jeg betvivler, at han selv, naar det kommer til Stykket, vilde anse det for anbefalelsesværdigt at følge den.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Jeg kan ikke i en enkelt kort Bemærkning svare paa de 4 korte Bemærkninger, der er regnet ned over mig, men jeg skal gøre saa meget som muligt. Til den ærede Taler (Holstein), der nu sidst havde Ordet, skal jeg sige dette, at om Folkeforbundsreglerne er vi altsaa enige. Noget helt andet er Bedømmelsen af Luxembourgs Stilling, som jeg ikke har indladt mig paa og heller ikke nu skal indlade mig paa at diskutere med det ærede Medlem. — Til det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg kan jeg sige dette, at jeg havde noget svært ved at forstaa, hvad han talte om; saa vidt jeg forstod, var det om en gammel Diskussion fra 1909 fra Vælgermøder paa Langeland, som det ærede Medlem dvælede ved. Det kan jeg ikke i denne korte Bemærkning komme ind paa. Hvis